

opusdei.org

Vjerujete li da je Bog gospodar povijesti?

Upoznao sam ga malo po malo, kroz njegovu djecu, bez poznavanja "teorije" njegove poruke. "Skrivati se i nestajati, kako bi samo Isus mogao svijetliti."

15.11.2012.

Peter Berglar, njemački profesor Moderne i suvremene povijesti bio je također poznati biograf ključnih povijesnih osoba: muškaraca i žena koji su živjeli u vremenima promjena i toga bili svjesni. Prema kraju svoga

života napisao je biografije triju svetaca, triju crkvenih karizmatika: sv. Petra, sv. Thomas Morea i sv. Josemarije. U narednom odlomku Berglar opisuje kako je upoznao sv. Josemariju, osnivača Opusa Dei.

Mons. Josemariju Escriva nisam upoznao za vrijeme njegova života, niti sam imao ikakvu korespondenciju s njime. Unatoč tome osjećam da mogu pouzdano govoriti o "susretu", i to o susretu kojega (osim mojega braka) smatram najvažnijim u svojem životu.

1962. sam dobio Put. Ta je zbirka "načela španjolskog svećenika, koji je osnovao jednu instituciju", po riječima osobe koja mi ju je dala, sakupljala prašinu na mojoj polici za knjige pored Goetheovih Načela i refleksije.

U zimu 1973.-34. jedan je student došao u moj ured da bi me pitao nešto u vezi mojih predavanja. Na

kraju - kada sam već ustao i završavao razgovor - pitao me nešto što me zbunilo: "Profesore, vjerujete li da je Bog Gospodar povijesti?"

Navečer kod kuće spomenuo sam supruzi toga studenta i njegovo neobično pitanje. Nisam mogao ni slutiti da sam kroz toga studenta, za kojega sam kasnije doznao da je član Opusa Dei, imao prvi susret sa duhom sv. Josemarije Escriva.

Nekoliko mjeseci kasnije taj me je student pitao da nastavimo nasu započetu konverzaciju, te sam njega i jednog njegovog prijatelja pozvao doma. Moram priznati da sam iskoristio priliku da što duže razgovaram s tim "ljubaznim ljudima, koji su zračili neopisivom radošću", kako sam kasnije rekao svojoj supruzi. Moram sada dodati, budući da sam taj dan puno previše govorio, i "strpljivim ljudima", koji su

me u tišini naučili humanoj osnovi kršćanskog apostolata.

U Listopadu 1974 prihvatio sam poziv da sudjelujem na jednom simpoziju u Rimu. Kada sam rekao prijateljima za to saznao sam da simpozij organiziraju svećenici Opusa Dei. Vidio sam da većina mojih prijatelja, kao i ja sam, ne znaju ništa ili vrlo malo o Opusu Dei, no bez obzira na to imaju predrasude.

Zbog takvog nejasnog stava bio sam u nedoumici, no moja supruga i ja smo odlučili ići u Rim s odlukom "dok smo u Rimu, činit ćemo što Rimljani čine". Za vrijeme boravka u Rimu upoznao sam ljude koji su živjeli sa Osnivačem Opusa Dei dugo vremena; no, suprotno mojem normalnom ponašanju, nisam pristupio nikome s pitanjima u vezi Opusa Dei, niti je itko drugi

namjerno pokušao skrenuti konverzaciju u tom smjeru.

Sada shvaćam da je to bila nova faza mojim "susretima bez susreta" s Josemarijom Escriva. Upoznavao sam ga malo po malo, kroz njegovu djecu, bez poznavanja "teorije" njegove poruke. Kada razmišljam o tim danima, vidim u njima savršeni primjer fraze koju je često ponavljao : "Skrivati se i nestajati, kako bi samo Isus mogao svijetliti."

Mislim da je upravo ovo "skrivati se" bila providnost u mojem slučaju. Kao povjesničar i pisac po profesiji, navikao sam savršeno točno precizirati "objekt" i onda ga analizirati. Da usporedim, to je kao da je neka dobra osoba učinila veliku uslugu nekome tko je spavao i sanjao - uslugu koju, da je bio budan, ne bi prihvatio, jer bi joj iz straha ili lijenosti zatvorio vrata - i, malo po malo, otvarajući oči, počeo je

shvaćati bit dara i njegovu vrijednost, važući ga u svojim rukama, i postajao je zahvalan svojem dobročinitelju. Nema puno toga što bih mogao reći o svojim "noćnim" susretima s Josemarijom Escriva, osim koliko sam bio zatečen kasnije kada sam čuo da se molio za mene još od trenutka kada mu je jedan od sudionika na simpoziju o meni govorio. "Dnevni dio", svjestan dio, sastojao se jednostavno u shvaćanju da sam kroz te dane upoznao nekoliko pravih prijatelja, i da sam se kao promijenjena osoba vratio u Njemačku.

Od mog obraćenja na Katoličanstvo prije tri desetljeća, vjera i Crkva ukorijenile su se duboko u mene, ali sam još uvijek na njih gledao kao na obilje bogatstva koje mi stoji na raspolaganju. U pedeset i petoj godini života, sa strpljivom suprugom, odraslom djecom, unucima i kućom na selu, moj kompas je pokazivao

prema Hölderlinovoj večernjoj fantaziji : Starost je puna mira i smirenosti." U mojim snovima žudio sam za "remek djelom", svojom intelektualnom kulminacijom. Ali oko mene je bilo toliko ljudi, toliko "prepreka" zasluženom miru.

Kada sam se vratio iz Rima sve se to promijenilo. Sjećam se kako sam na predavanjima koje sam održao u tri grada kratko nakon povratka, svoju publiku vidio u "drugačijem svjetlu": možda zbog moje želje da ljudi koji me slušaju također postanu dio snažnog osjećaja i pažnje kao što sam to bio ja u Rimu.

30.06.1975. (Josemaria Escriva je umro tri dana ranije) moja supruga i ja smo ga vidjeli i čuli po prvi puta u snimljenom okupljanju s grupom obitelji. Od toga trenutka moje "shvaćanje" koje je bilo izolirano u mojem srcu počelo je nadoknađivati izgubljeno vrijeme.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/vjerujete-li-da-je-bog-
gospodar-povijesti/](https://opusdei.org/hr-hr/article/vjerujete-li-da-je-bog-gospodar-povijesti/) (29.03.2026.)